

„Tudományos“ cenzúra a Kurultájon?

(folytatás a második oldalról)

Püski István nyilatkozata

Általában nem szoktam reagálni különböző emberek különböző embereket támadó írásaira - írja Püski István. - De mivel engem érintően másokat támadnak, ezért az alábbiakban természetesen leírom a történeteket.

Mikor megtudtam, hogy lesz Kurultaj, néhány kiadvál egyeztetve megkerestem Bíró Andrászt, hogy szeretnének részt venni a rendezvényen a könyveinkkel. Személyes találkozásunkkor elmondta, hogy mivel a rendezvényen szeretnék a szakmaiságot megőrizni, arra kér, hogy az östörténetben, régészeten csak olyan könyvekkel jelenjünk meg, amelyek állításai tudományos módszerekkel is alátámaszthatók vagy legalább tudományos igényességgel vannak megírva és ellenőrizhető forrásokból (valós leletek, dokumentumok) merítenek. Egyben felajánlotta, hogy ingyen helyet biztosítanak számunkra, mivel fontosnak tartja a könyvek megjelenését a rendezvényen. Az érvelését elfogadtam, de mivel östörténetben nem vagyok szakember, elküldtem számára egy listát az ebben a témában megjelenő könyvekről. Ebben a listában bejelölték, hogy mely könyveknek nem szeretnének ingyen reklámozni a tudományos kiállítás szomszédságában. A saját rendezvényüktől eltekintve semmilyen kritikát vagy megjegyzést sem fűztek egyik műhöz sem.

Sajnálom, hogy ebből az esetből ilyen cirkusz lett és néhányan a felesleges konfliktusok gerjesztésére használják fel az esetet és ezzel a nemzeti oldal összevágását provokálhatják ki. Bízom benne, hogy lenyugszanak a dolgok valamint ez a nemzeti rendezvény és ünnep a várt sikerrel lebonnyolódik.

Budapest, 2010.06.29
Tisztelettel Püski István

Varga Géza írástörténész

Nem állom meg, hogy ne fűzzek némi értékelést a fentiekhez.

Az volt a cenzúra szlogenje, hogy „a rendezvényen szeretnék a szakmaiságot megőrizni“. Ez igen jól hangzik, azonban olyanok is ki tudják mondani, akiknek halvány fogalmuk sincs arról, hogy mit is jelent a szakmaiság a székel rováírás eredete területén. Ez esetben is ez történt.

Bíró úr neve van annyira ismeretlen a székel rováírás irodalmában, hogy a nyájas olvasó bátran feltételezheti, hogy olyasmire szól hozzá, amihez nem ért. Ha értené hozzá, akkor tudományos igényű kritikát gyakorolna s nem adminisztratív eszközöket vetne be tudományos kérdések eldöntése érdekében. Mint tudjuk, ez az adminisztratív út Giordano Bruno elégetésekor sem váltotta be a hozzá fűzött reményeket.

A cenzor épületes feltétele szerint „az östörténetben, régészeten csak olyan könyvekkel jelenjünk meg, amelyek állításai tudományos módszerekkel is alátámaszthatók vagy legalább tudományos igényességgel vannak megírva és ellenőrizhető forrásokból (valós leletek, dokumentumok) merítenek“.

Ami a tudományos módszert illeti: a fentebb említett, kitiltott kötetekben írtam le a szóírások összehasonlításának módszertanát, amelyet Simon Péterrel (az ELTE tanácskezelő tanárával), Szekeres Istvánnal és Forrai Sándorral közösen dolgoztunk ki az Írástörténeti Kutatóintézet baráti körének találkozóin.

Az akadémikus áltudomány azért nem képes előrelépni a székel rováírás eredetkérésében, mert máig csak betűírásként írja le a székel írást és letagadja, vagy fel sem ismeri a szójeleinket. Amikor idegen írásokkal hasonlítja össze a székel írást, akkor csak betűírásként próbálja rokonítani - ami garantálja is számára a kudarcot. A szóírások összehasonlításának eltérő módszertanát az akadémikus áltudomány nem ismeri, ezért képtelen a székel írás és idegen írásrendszerek összehasonlítására.

Bíró úr nem sokat bíbelődik e módszertanok megismerésével, nyilván azt sem érti, miről is beszéltem az imént. Ő nyilván a hasára ütve döntötte el, hogy mi tudományos és mi nem az. A nagyobb hatás érdekében a szövegében említést tesz a módszerekről is - bár aligha tudja, eszik-e azt, vagy isszák.

Ami pedig a „valódi leleteket és dokumentumokat“ illeti: ugyanebben a műben mutattam be azt a hun fibulát, amelyen székel rováíjjal írt magyar nyelvű felirat olvasható s amely ezért a szemétkosárba söpri a finnugrisztika évszázados hazugságait arról, hogy a hunok és a magyarok nem azonosak. E fibulát a Magyar Nemzeti Múzeumban helyeztem letétbe, ahol azt Bíró úr elvárta-

ta durván lecsiszolták és ezzel a tudományos hitelét lényegében megsemmisítették. A dolog részleteit egy büntetőügyben fogjuk tisztázni. Bíró úrnak meg kellene gondolnia, kikkel fűj egy követ.

Nem tudom, ki volt az, aki az indexre tett művek jegyzékét összeállította. A köteteim esetében ugyanis a kiadó Írástörténeti Kutatóintézet nevét elhallgatta, s helyette is a szerző nevét, azaz az én nevemet szerepeltette. Pedig a kiadó Írástörténeti Kutatóintézet neve a címlapon elég nagy betűkkel olvasható. Nagyjából ennyire pontos és megbízható ez az egész lista, meg a hozzá fűzött indoklás is.

Végül Püski Istvánt is helyesbítenem kell. A nemzeti oldal is különböző minőségű emberekből áll, akárcsak a nemzetietlen. Jó lenne, ha legalább a nemzeti oldalon csupa becsület-lovagja lenne található, de erről sajnós szó sincs. Esetenként ugyanolyan céges és ostoba gazembereket látunk ezen az oldalon is, mint a másikon. A tőlük való megszabadulás valódi nemzeti érdek lenne, ezért a hazugok, tolvajok és cenzorok azonosítása nem nevezhető felesleges konfliktusnak. A cenzúrát megtűró rendezvény nem lehet sikeres, csak szégyenletes.

Arany János szerint vétkesek közt cinkos, aki néma. Én ehhez igazodnék inkább, mint a tudományos igényű megmértetést nem vállaló cenzorokhoz. A rendteremtés ugyanis csak a kérdések tisztázásával végezhető el. Nem a nemzeti oldal fog összeugrani, ha egy tolvajra tolvajt, hazugra hazugot, a cenzorra cenzort kiáltunk. Mert a tolvaj, a hazug és a cenzor aligha tartozhat a nemzeti oldalhoz - viseljen bár zsinóros ruhát, amikor finnugrizmussal traktálja, a valódi tudományos eredményektől pedig megfosztja a tömeget.

Nem tudom, hogy Bíró úr kinek a kérésére cselekedett. Nyilván érdemes lenne elgondolkozni azon, ki is lehet az, akinek a „tudományos“ kötetek mellett jelentek volna meg a kitiltott kötetek. Csak az tűnik valószínűnek, hogy a náci könyvegetéssel felérő illetlen módszerekkel most sem lehet megakadályozni a tudomány fejlődését.

A Szilaj Csikó 2010. július 15-i számában írta Marosics István

„Nem akartunk hinni a fülünknek, a híreszteléseknek, aztán meg a szemünknek. Ám minden igaznak bizonyult. Varga Csaba, a kiváló írástörténész (hogy csak idevágó hivatását említsük) elküldte levelét szerkesztőségünkbe, csatolva hozzá azt a mintegy félszáz kiadvány címet tartalmazó listát, amelyen piros színnel jelölték meg, mely művek árusítása nem kívánatos a közölgő kurultaj bugaci rendezvényén.“

A Magyarok Szövetsége is az elhallgatandók között szerepel. A Szilaj Csikó megkérdezte a Szövetség elnökét: nem fenyeget-e az a veszély, hogy Bíró Andrásék előbb a Bugacon megrendezendő Kurultájjal, aztán a Szegeden megtartandó Székely-Magyar Világtalálkozóval a Magyarok Országos Gyűlésének látogatottságát gyengítik, igen tervszerűen. Vukics Ferenc úgy vélte, hogy ezzel nekünk nincs foglalkoznivalónk. Nekünk meg kell valósítanunk azokat a programokat, amelyeket terveztünk, amelyeket ígértünk, s örülni fog annak is, ha valaki majd nálunk találja meg azt a jó érzést, amelyet a magyarok együttlétére ébreszt, de annak is, ha éppen másutt.

Alább a Szilaj Csikó bemutatja a tiltott kiadványok listáját, aztán idézi Püski István tárgyilagos nyilatkozatát arról, hogyan is keletkezett a szóban forgó tiltás, s mind ezt végül két tiltakozó levél követi. A továbbiakban a magunk részéről lezártunk tekintjük a témát. (a szerk.)“

Varga Csaba írástörténész levele

„Kedves Szilaj Csikó!

Mellékeltem a Kurultájon betiltott könyveket: a mellékletben a pirosított című könyvek árulása tilos.

Látható:

1. Minden tilos, ami a Magyarok Szövetségéről ad hírt (DVD-k).
2. Minden tilos, ami arról szól, hogy a magyar nép törzskörsége Kárpát-medencei őslakos. (Egy könyv került el Bíró András figyelmét: Kolozsvári Grandpierre Endre: őshonos-e a magyar a Kárpát-Medencében?)
3. A FRIG Kiadó a legsújtottabb könyvkiadó, lásd a 2. pont első mondatát.

A cél tehát a „készi idetvédező“ szerepkörünk fenntartása. Holott épp ebből a hazugságból kellene kiverekednünk magunkat, ez talán az utolsó mentsvárunk. A fejünk felett cserélődő uralkodó rétegekkel (hun, avar, magyar: felettől a nép mindig megkülönböztette magát, ekként fogalmazván: „magyari urak“) semmi baj, a magyarok, meyeriek csodálatosan rendbe tették a szétzilált országot, Avariát.

Nyelvünk pedig semmiképp sem keletről jött, ez a Kárpát-medence ősnyelve. A rendkívül óvatosságot Bakay Kornél írja: „Az újabb kutatások alapján lehetséges, hogy a Kárpát-medencében is évtizedek óta laktak magyar nyelvű népcsoportok...”

Erre minden bizonyítékunk megvan! Szerintem talán legfontosabb feladatunk a folytonosság tudatának helyreállítása. Mármint a Kárpát-medencei folytonosságunk tudatáról van szó. E tudat csodálatos erőket szülhet. De

meg kell adnunk a tiszteletet a mindenkor katonai szervezettégű uralkodó rétegeknek is. Tehát nincs itt semmiféle ellentét. Aki az egyik felünket, az őslakosságot le akarja tagadni, nem járhat egyenes úton, vagy rendkívül tudatlan. Hiszen a Kárpát-medencére való ősi történelmi jogfolytonosságunkat ássa alá s tünteti el. (Épp ez a feladata a finnugorizmusnak is, ezért kellett kitalálni.)

Szeretettel:
Varga Csaba

A kitiltott kötetek listája itt olvasható:

http://www.magyaraltos.info/index.php/kozvetett-rendezvenyek/kurultaj/1248-kurultaj-2010-tiltott-konyvek?honnan=Nemzeti_Hirhalo

Örömmre szolgál, hogy a most megjelent „Így írtok ti magyar östörténetet“ c. kritikai kötetem nincs kitiltva a Kurultájról. Ebben a műben ezeket a „szakértő“ urakat - legyenek bármelyik oldal képviselői is - hitem szerint az érdemüknek megfelelően, tudományos igényességgel, a székel rováíreletekre támaszkodva (ha úgy tetszik „hiteles leletekkel“) bírálom. Persze egyáltalán nem csodálkoznék azon, ha a legközelebbi hasonló listán ez a kötetem is szerepelne.

Mi is ez a Magyarok Országos Gyűlése (Kurultáj)?

A sajtóközleményből ezt lehet megtudni:

VÁLLVETVE - MAGYAROK ORSZÁGOS GYŰLÉSE 2010

Sajtóközlemény

Kunszentmiklós mellett, Böszöprpusztán újra megrendezésre kerül a Magyarok Országos Gyűlése, melyet idén második alkalommal szervez a Magyarok Szövetsége.

A közel három éve alakult civil szervezet azt a célt tűzte maga elé, hogy pusztán emberi összefogással új, működőképes közösségeket hívjon életre atomjaira hullott társadalmunkban.

Augusztus 13-14-15-én tehát ismét megszervezik azt a páratlan összefogást, amely már 2009-ben is elképzelték a Kárpát-medence magyarságát. Ez a népgyűlés nem pusztán a magyarság legkiemelkedőbb seregszemléje, hiszen az élménygyűjtéssel egy időben közös jövőnkéről is gondolkodnak majd a résztvevők.

Magyarország legrangosabb és legszínvonalasabb szabadtéri kulturális rendezvényén tavaly még „alig“ 300 ezren vettek részt. A Szövetség az idén duplázni szeretne.

A Magyarok Országos Gyűlése mintegy kiegészíti a csíksomlyói búcsú magyarság összetartó szakrális csodáját, nemzetegyesítő, lélekemelő tisztségét. Mégpedig az országmagyarság kultúrájának, hagyományvilágának teljes körű bemutatásával, szellemi értékeink életre keltésével, világszínvonalú magyar termékeink reprezentatív vásárával.

A rendezvény három színpadán a magyar könnyűzene és népzene legkiemelkedőbb képviselői játszanak majd, az úgynevezett Pusztategyetem pedig tudományos, gazdasági és östörténeti előadások váltják egymást a magyar irodalom és filmművészet remekeivel. Közben a gyerekek népi játékokkal, a felnőttek pedig a legfrissebb magyar találmányokkal ismerkedhetnek meg.

A betegeket több tucat jurtában várják az ősi magyar gyógy módok avatott ismerői.

A Böszöprpusztára látogatók megkönnyezhetik a Magyarok Szövetsége tehetségtudató versenyének döntőseit éppúgy, mint a helyszínen zajló hagyományos magyar esküvők és keresztelők lélekemelő hangulatát.

Nem utolsó sorban pedig részt vehetnek Magyarország legnagyobb szabású történelmi előképén, a közel 2000 fő közreműködésével létrejövő lovas, újsz és gyalogos harcászati bemutaton.

S hogy a Magyarok Országos Gyűlése nem csak a lelkeink telik meg csordultig, arra garancia a Kárpát-medence minden részéről érkező több száz kézműves, akiknek termékei nélkül egyszerűen nem lesznek képesek hazamenni az ide látogatók.

Legyenek vendégeink, legyenek társaink!
Szerződünk együtt újra a nemzet megtartásáért és felémeléséért!

Gárdián Gábor

Magyarok Szövetsége Sajtószolgálat

Számomra nem teljesen világos, hogy a Kurultáj és ez a gyűlés mennyire azonos és mennyire eltérő, mennyire nőtt ki egyik a másiktól s hogy ez a Bíró úr miképpen tudja befolyásolni az ottani könyvkínálatot. Az bizonyosnak látszik, hogy a rendezvény egyikévé vált a szokásos vásárral egybekötött ünnepeinknek, azaz üzleti vállalkozásoknak. Ez nem baj, ilyennek is lennie kell. Sajnálhatom csupán, hogy nem vállal fel politikai feladatokat - amelyek nagyobb értelmet adhatnának ekkora összefogótelemeknek. A cenzorok kisöprésével kezdetnek.

A tapasztalható könyvtőlözés ugyanis megbotránkoztat, bárkinek köszönhető is. A legsötétebb politikai maffiához méltó.

Varga Géza írástörténész
Rovó rovata (rovo.virtus.hu)

Forrás: Nemzeti Hírhaló